

for ingen Betænkelse, havde ved at unblade at gjøre nogen Tilføining, der kun kunde være af explicatorisk Art, og som efter vor Overbeviisning ikke er nødvendig, naar vi kun vide, at Ministeren forstaaer Bestemmelsen paa samme Maade som vi. — Jeg skal endnu tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa et Punkt i § 9, som dog er af mindre Betydning. Efter den Forandring, der er foretagen i § 1, hvorved Over- og Undermundering er slaaet sammen, og navnlig ved, at Godtgjørelsen derfor i § 2 under Et er benævnt „Munderingspenge“, kunde det nemlig see ud, som om man i § 9, sidste Linie, havde villet tilbele haade Overmundering og Undermundering til de forskjellige Personer, om hvilke der er Tale, men jeg antager, at den høitærede Minister er enig i, at dette ikke er tilfaldet; det er kun tilfaldet at give de Menige af Politicorpslet og Eleverne i Officeerskolen og i Underofficerskolen Overmundering, men ikke Undermundering. Det er dette lille Punkt, som kunde trænge til en nærmere Forklaring, men isvrigt skal jeg ganske henstille Sagen til det ærede Thing.

Berg: Den Beslutning, som Folkethinget tog ved sidste Behandling af Loven om Søværnets Ordning om at stryge Bestemmelsen om Casernerings-Forholdene, betragter jeg ikke blot i Realiteten som rigtig, men ogsaa i formel Henseende som rigtig. En saadan Bestemmelse havde egentlig ikke hjemme i en saadan Lov. Det Samme troer jeg omtrent vil kunne siges, naagtet det unægtelig nærmere henhører her under denne Lov, at det heller ikke vil være rigtigt her at fastsætte en saadan Bestemmelse. Fastslaaer man, at Eleverne, skjøndt der nu efter Udvalgets Fleertals Forslag kun er Tale om yngste Klasse, skulle caserneres, da paahviler der os en Forpligtelse til at staae tilveie Bygninger til at indquartere dem i, som vi for Tiden ikke have; vi maae da ogsaa stadig holde dem, og vi maae fremdeles fortsætte med det System, inden vi vedtage bestemte Forandringer i Loven, selv om vi om kort Tid kom til Erkjendelse af, at hele dette Princip ikke var rigtigt. Jeg troer derfor, at det vilde være heldigt at vedtage en Bestemmelse, der gaaer ud

paa at holde det mere aabent, hvorvidt man vilde casernere den yngste Classes Elever eller ikke. Derpaa gaaer Forslaget under Nr. 1 ud. Jeg skal erkjende, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at Redactionen kunde have været tydeligere, skjøndt det er ganske vist, at Affattelsen er skeet efter Conference med den ærede Ordfører selv. (Ordføreren: Nei!) Det maa være en Misforstaaelse; thi det er jo Tilfældet. Jeg troer ikke, at, naar dette Udtryk „Menige“ modtager en nærmere Forklaring, der da er nogen Ulempe forbunden med at vedtage Forslaget, saaledes som det der staaer, og der behøves ikke nogen særegen Grad af god Villie til ogsaa at anvende Loven efter den Fortolkning. Som man vil have lagt Mærke til, maatte den ærede Ordfører ogsaa med Hensyn til en af de sidste Linier i § 9 søge at gjøre Udtrykket forstaaeligt ved en Forklaring, som ganske vist ikke directe kan udledes af selve Ordene. Ved Udtrykket „Lønnes som Menige“ er meent Menige af Sægdsrullemandskabet. De skulle altsaa have en saadan Løn, at et fattigt Barn, som er vant til Tarvelighed, kan komme ud af det uden væsentlig at være sine Forældre til Byrde, og i Lønningsbestemmelserne for Menige staaer der, at de skulle have Qvarteer eller Pengegodtgjørelse, og ifølge Forslaget under Nr. 1 staaer det altsaa frit for at lade dem indcasernere eller unblade det, altsom man finder det hensigtsmæssigt, til samme Tid som det med Hensyn til Lønningsbestemmelserne nogenlunde vil være det, som man kan hde Eleverne, som jo ikke endnu staae i noget særegent Forhold til Staten, da det ikke er godtgjort, hvormange af dem overhovedet ville træde ind i den øverste Klasse eller bestaae Afgangsexamen, efter hvilken de jo først faae nogen Forpligtelse overfor Staten, udover hvad der paahviler dem som Søværnepligtige i Almindelighed. Med Hensyn til de øvrige stillede Forslag skal jeg kun tillade mig at gjøre en Bemærkning angaaende Forslaget under Nr. 3. Ogsaa jeg erkjender — og det har jeg tidligere gjort — at 12 Rdl. kan være temmelig lidt til Overmundering for Underofficerer. Naar man nu er gaaet til, ifølge denne Bestemmelse her, at ville give dem 20 Rdl. eller overhovedet at ville give dem Penge-